ROMANIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

D E C I Z I A nr.3438 Dosar nr.12215/2/2010

Ședința publică de la 11 septembrie 2012

Președinte:	Rodica Voicu	- judecător
	Luiza Maria Păun	- judecător
	Doina Duican	- judecător
	Alina Homutescu	- Magistrat asistent

\- - - - - -

S-a luat în examinare recursul declarat de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității împotriva Sentinței Civile nr. 5136 din 16 septembrie 2011 a Curții de Apel București - Secția a VIII a Contencios Administrativ și Fiscal.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, s-a prezentat recurentul - reclamant Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, prin consilierul juridic ...., lipsind intimatul - pârât Chivu Victor.

Procedura completă.

Se prezintă referatul cauzei, magistratul asistent arătând că prezentul recurs a fost declarat și motivat cu respectarea termenului prevăzut de lege în acest sens.

Nemaifiind alte cereri, Înalta Curte constată pricina în stare de judecată și acordă cuvântul părții prezente.

Recurentul - reclamant Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, prin consilier juridic .... , solicită admiterea recursului declarat și modificarea sentinței atacate în sensul admiterii acțiunii formulate, respectiv constatarea calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe pârâtul Chivu Victor.

Opinează consilierul juridic .... în sensul că prima instanță a apreciat în mod greşit faptul că în speță nu există o atitudine îndreptată împotriva regimului care ar îngrădi drepturi şi libertăți, întrucât atitudinea persoanei care dorea să emigreze pentru că în țară drepturile şi libertățile sunt îngrădite nu poate fi îndreptată decât împotriva regimului care îngrădea aceste drepturi.

A mai susținut reprezentantul recurentului că aprecierea primei instanțe este de neconceput din punct de vedere logic, în speță fiind în mod evident îndeplinite cele două condiții prevăzute de O.U.G. nr. 24/2008.

CURTEA

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Curtea constată următoarele asupra recursului de față

Prin acțiunea înregistrată sub nr. 12215/2/2010 pe rolul Curții de Apel Bucureşti – Secția a VIII-a contencios administrativ şi fiscal reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a solicitat în contradictoriu cu pârâtul Chivu Victor constatarea calității de colaborator al Securității a pârâtului, în sensul dispozițiilor art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008.

În raport de actele depuse de recurentul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, în susținerea notei de constatare nr. DI/1/2412 din 5 august 2009 şi verificând incorect îndeplinirea condițiilor cumulative prevăzute de art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008 – Secția a VIII-a contencios administrativ şi fiscal prin sentința civilă nr. 5136/16.09.2009 a respins ca neîntemeiată cererea formulată de recurentul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

Pentru a pronunța această sentință, prima instanță a apreciat că în cauză nu sunt îndeplinite condițiile cumulative prevăzute

de art. 2 lit. b din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 pentru a se constata calitatea de colaborator a pârâtului Chivu Victor.

S-a apreciat de instanța de fond că informația furnizată Securității nu se referă la o atitudine potrivnică regimului comunist nu vizează îngrădirea drepturilor fundamentale ale soldatului în cauză, ci dezvăluie doar motivul pentru care acesta dorește să plece în străinătate.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs în termen reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității pentru nelegalitate și netemeinicie.

Motivele de recurs invocate conform art. 304[1] Cod procedură civilă se încadrează în dispozițiile art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă , invocându-se greșita aplicare a dispozițiilor art. 2 lit. b din OUG nr. 24/2008. Recurentul arată că soluția de respingere a acțiunii în constatare se bazează pe o apreciere nelegală în sensul neîndeplinirii condițiilor cumulative prevăzute de art. 2 lit. b) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008.

Recurentul arată în motivul de recurs că instanța de fond a apreciat greșit în sensul neîndeplinirii condițiilor legale. Aceasta deoarece informațiile furnizate Securității de către pârâtul – intimat, în baza angajamentului din 27.03.1979 se referă la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, iar informațiile furnizate despre persoana denunțată care dorea să se stabilească într-un alt stat fac parte din sfera manifestărilor potrivnice regimului comunist și sunt de natură a încălca drepturi și libertăți fundamentale.

Se solicită admiterea recursului și modificarea sentinței atacate în sensul admiterii acțiunii în constare.

Analizând recursul declarat în raport de motivele invocate, Curtea îl apreciază ca fondat pentru următoarele considerente.

Sentința atacată prin soluția de respingere a acțiunii în constatare este nelegală, fiind dată cu aplicarea greșită a legii, respectiv a dispozițiilor art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008 în cauză

fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă.

În mod greşit prima instanță analizând actele depuse în susținerea notei de constatare, în special nota informativă din 22.07.1981 - filele 79 – 80 dosar fond a apreciat că din cuprinsul acestuia nu rezultă furnizarea de informații despre atitudini potrivnice regimului comunist şi care sunt de natură a încălca drepturi şi libertăți fundamentale.

Curtea constată pe situația de fapt, analizând nota informativă din 22.07.1981, că pârâtul – intimat a furnizat Securității, în baza angajamentului şi sub acoperirea numelor conspirative „Sanhiro" şi „Sanchiro" informații despre o persoană – cadru militar „a spus că vrea să plece oricum acolo (în Statele Unite n.n.) pt. că în S.U.A. are cunoştințe, că viitoarea soție este acolo si că în această țară sunt drepturi şi libertăți mai multe, pe când la noi acestea sunt îngrădite" (nota informativă din 22.07.1981, pagina 7 a Notei de Constatare).

Important este că intimatul a aflat aceste informații legate de persoana denunțată, punându-i acesteia întrebări „conform instructajului făcut de reprezentanții Securității. Interesul principal al Securității viza motivul pentru care persoana denunțată dorea să plece din țară.

Denunțul mai sus citat a stârnit imediat interesul ofițerilor Securității care i-au transmis intimatului noi sarcini cu privire la cel denunțat: „să urmărească influențarea pozitivă a militarului, arătându-i că nu este bine ce face părăsindu-şi țara, plecând într-o țară necunoscută unde are mai puține posibilități să se afirme ca om. Să-i arate că motivul său este minor față de repercusiunile faptei. Practic Securitatea urmărea intimidarea persoanei urmărite.

O altă consecință directă a denunțului intimatului a fost înăsprirea formelor de urmărire informativă folosite de Securitate împotriva acestuia. Astfel, se hotărăşte deschiderea dosarului de urmărire informativă în privința victimei delațiunii, potrivit *„Notei Birouluf* din 31.07.1981 (pagina 8 din Nota de Constatare), care consemnează cu privire la militarul denunțat: „Să fie *luat în D.U.I.*".

Dosarul de urmărire informativă reprezenta cea mai avansată formă de urmărire a unei persoane.

De asemenea, tot ca urmare a informației primite de la intimat, împotriva celui denunțat a mai fost îndreptat un informator al Securității: „va fi încadrat informativ cu inf. «DANIEL PUIU»" (conform adnotării aflate chiar la finalul denunțului.

Analizând această informație, care este suficientă pentru reținerea calității de colaborator al Securității, astfel cum este definită conform dispozițiilor art. 2 lit. b din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008, Curtea apreciază că sunt îndeplinite condițiile cumulative pentru acțiunea calității de colaborator al Securității.

Mai întâi, este demonstrată prima condiție pusă de legiuitor (art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008) pentru reținerea calității de colaborator al Securității: furnizarea de informații despre atitudini sau acțiuni potrivnice regimului comunist.

Este evident că denunțarea unei persoane care dorea să emigreze pentru că în Occident „sunt drepturi şi libertăți mai multe, pe când la noi acestea sunt Îngrădite"nu poate fi calificată altfel decât ca denunțarea unei atitudini potrivnice regimului comunist.

Intenția de a părăsi definitiv țara era considerată un afront direct la adresa regimului, care pretindea că asigură cetățenilor români cele mai bune condiții de viață.

Mult mai important, din perspectiva autorităților represive ale regimului comunist, intenția de emigrare era determinată, în speță, de convingerea celui denunțat în sensul că în Occident „sunt drepturi şi libertăți mai multe, pe când la noi acestea sunt îngrădite".

Afirmația cu privire la îngrădirea drepturilor şi libertăților omului în România era o referire evidentă la caracterul dictatorial al puterii din acea perioadă şi astfel punea sub semnul întrebării însăşi legitimitatea acesteia.

În speță este îndeplinită şi a doua condiție, care se referă la vizarea încălcării unor drepturi fundamentale - şi nu neapărat la încălcarea propriu-zisă a acestor drepturi - în sensul că intimatul putea şi trebuia să conştientizeze posibilele urmări ale informației furnizate.

Jurisprudența a subliniat în mod constant faptul că, prin vizarea încălcării unor drepturi, legiuitorul nu înțelege neapărat încălcarea efectivă a acestora ci, pe de o parte, îndeplinirea condiției ca informația furnizată să fie aptă să ducă cel puțin la imixtiuni ale autorităților în viața personală a celui denunțat şi, pe de altă parte, ca autorul delațiunilor să conştientizeze pericolul la care îl supunea pe cel despre care informa autoritățile.

În cauză această ultimă condiție este chiar depăşită în condițiile în care, în urma denunțului pârâtului – intimat Securitatea a luat măsuri concrete împotriva celui denunțat şi anume deschiderea dosarului de urmărire informativă, conform notei din 31.07.1981. Dosarul de urmărire informativă reprezenta cea mai avansată formă de urmărire a unei persoane şi prin aceasta a fost încălcat dreptul la viața privată a persoanei urmărite prevăzute de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile şi Politice.

Față de cele expuse mai sus, Curtea în baza art. 312 (1) şi (2) Cod procedură civilă va admite recursul şi va modifica sentința atacată în sensul că va admite acțiunea în constatare formulată de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

Va constata calitatea pârâtului Chivu Victor de colaborator al Securității, în cauză fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Admite recursul declarat de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității împotriva Sentinței Civile nr. 5136 din 16 septembrie 2011 a Curții de Apel Bucureşti - Secția a VIII a Contencios Administrativ şi Fiscal.

Modifică sentința atacată în sensul că admite acțiunea.

Constată calitatea pârâtului Chivu Victor de colaborator al Securității.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 11 septembrie 2012 .

JUDECATOR,	JUDECATOR,	JUDECATOR,
R.Voicu	L.M.Păun	D.Duican

MAGISTRAT ASISTENT,
A.Homûtescu

Red. L.M.P.
Tehnored. C.G.
4 ex.

ROMANIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA
Prezenta copie
cu originalul
acestei instanțe
se legalizează de noi
GREFIER

